ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΑ & ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΑ

Ἠλεκτροσυγκολλήσεις, ἠλεκτροπόντες, ἠλεκτρικά φορητὰ δράπανα, ἠλεκτρικοὶ φορητοὶ τροχοί, ἠλεκτρικοὶ σταθεροὶ τροχοί, ψαλλίδια κοπῆς μετάλλων, δισκοπρίονα κοπῆς μετάλλων, μέγγενες - ἐργαλεῖα ὀξυγόνου, κομπρεσὲρ βαφῆς καὶ γκαράζ,

ΙΩΑΝ. ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἁγίου Ἀνδρέου 28 - Τηλ. 22 - 79

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΛΕΙΨΟΥΝ ΟΙ ΓΟΓΓΥΣΜΟΙ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μέγας τάραχος, συγκλονιστικὸς εἰς τὰς τάξεις τῶν πρώτων Χριστιανῶν, γογγυσμὸς καὶ παροξυσμὸς ἀπειλητικός. Ἰδοὺ τί μᾶς παρουσιάζει ἡ χθεσινὴ περικοπὴ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους». Ξεσηκωθῆκαν οἱ ἑλληνισταὶ κατὰ τῶν ἑβραίων. Διατί; «Ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν». Διότι εἰς τὰ κοινὰ συσσίτια ποὺ εἶχαν τότε παρέβλεπαν τὰς χήρας τῶν ἑλληνιστῶν καὶ ἔδιδαν πολλὰ εἰς τὰς χήρας καὶ τοὺς πτωχοὺς τῶν ἑβραίων. Τὸ πρᾶγμα ἤγειρε παράπονα καὶ ἐπροκάλεσε διαμαρτυρίας. Οἱ Ἀπόστολοι ἔπρεπε νὰ διορθώσουν τὸ πρᾶγμα. Δι' αὐτὸ ἐξέλεξαν οἱ Δώδεκα τοὺς ἑπτὰ διακόνους, καὶ ἀνέθεσαν εἰς αὐτοὺς τὴν ἱερὰν διακονίαν. Ἔτσι ἡ τάξις ἀποκατεστάθη, ἡ εἰρήνη ἐπανῆλθε, ἡ ἑνότης συνεσφίχθη, ἡ ἀγάπη ἐπρυτάνευσε καὶ «ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος τῶν ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει». Τί χρειάζεται, λοιπόν, διὰ νὰ λείπουν ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, νὰ λείπουν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν αἱ ταραχαὶ καὶ ἀναστατώσεις, οἱ παροξυσμοὶ καὶ τὰ παράπονα;

1. —Ἡ ἀνάδειξις τῶν ἀρίστων.

Ποῦ νὰ γίνεται ἡ ἀνάδειξις τῶν ἀρίστων; Εἰς τὰ κοινά. Εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ διακυβέρνησιν καὶ ἐξουσίαν Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, εἰς τὰ πράγματα τὰ ἐκκλησιαστικά, τὰ κοινωνικὰ καὶ τὰ ἐθνικά. Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπεύθυνα ἀξιώματα καὶ πράγματα νὰ ἀναδεικνύωνται, νὰ ψηφίζωνται καὶ νὰ ἐκλέγωνται, νὰ τὰ ἀναλαμβάνουν καὶ νὰ τὰ διαχειρίζωνται οἱ ἄριστοι. Αὐτοὶ οἱ ἄξιοι ἄρχοντες. Τοῦ Λαοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ Θεοῦ οἱ ἄνθρωποι.

Ὅταν οἱ ἄρχοντές μας εἶναι Χριστιανοί, τότε θὰ εἶναι καὶ συνετοὶ κυβερνῆται καὶ δίκαιοι ἄρχοντες καὶ ἀμερόληπτοι κριταὶ καὶ πονετικοί, ἀληθινοὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ πατέρες. Καὶ τότε θὰ κυβερνοῦν καλῶς, θὰ προάγουν τὸ καλόν, θὰ ἀποδίδουν δικαιοσύνην, θὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ἀληθινὴν εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ. Τότε θὰ φέρουν ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ ἑνότητα εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κοινωνίαν. Καὶ οἱ ἄριστοι θὰ δώσουν τὰς καλλιτέρας λύσεις.

2.— Ἡ δικαία κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν.

Αὐτῶν, τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Ὅλα αὐτὰ ὄχι εἰς τὰ χέρια τῶν ὀλίγων, τῶν ἐπιτηδείων, τῶν ἐκμεταλλευτῶν, ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολλῶν, διὰ τὰς ἀνάγκας ὅλων, καὶ μάλιστα τῶν μικρῶν, τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀδυνάτων, τῶν πτωχῶν. Δικαία κατανομὴ δὲν θὰ πῇ ἴση κατανομή. Δὲν θὰ πῇ οἱ ἀργοὶ καὶ ὀκνηροὶ, οἱ ἐκμεταλλευταὶ καὶ ἄσωτοι νὰ κατατρώγουν τὸν ἱδρῶτα τῶν πολλῶν. Δικαία κατανομὴ θὰ πῇ ὄχι οἱ ἀνάξιοι, ἀλλ' οἱ ἄξιοι νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Ἄξιοι τοῦ μισθοῦ των οἱ ἐργαζόμενοι. Καὶ ἄξιοι τῆς τροφῆς των ἐπίσης οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀνάγκης. Ἂν δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτοὺς ἡ ἀνεργία των, ἂν εἶναι ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι, ἢ ἂν ἐργάζωνται, χωρὶς ἀπόδοσιν. Ἡ ἂν εἶναι πολὺ τεκνοι. Τότε αἴρωνται αἱ ἀδικίαι. Τότε προλαμβάνονται τὰ δίκαια παράπονα. Ἀλλ' ἡ σοβαρωτέρα λύσις τοῦ κακοῦ εἶναι.

3.—Ἡ ἐκρίζωσις τῆς ἰδιοτελείας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Ὅλα μας τὰ δεινὰ ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸν μας προέρχονται. Καὶ τὰ περισσότερα κακὰ τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς ἡ ἰδιοτέλειά μας τὰ δημιουργεῖ. Ὅλοι ζητοῦμεν δικαιοσύνην καὶ ὅλοι ἐκδηλώνομεν ἰδιοτέλειαν. Ὅλοι ἀπαιτοῦμεν τὸ γενικὸν καλὸν καὶ ὅλοι ἐπιδιώκωμεν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον. Οἱ καλοὶ ἄρχοντες καὶ τῶν κοινῶν διαχειρισταὶ καὶ οἱ καλοὶ Χριστιανοὶ κατὰ τὸν δικαιότερον, τὸν χριστιανικώτερον τρόπον θὰ λύουν τὰ ζητήματά των. Καὶ εὐτυχία παντοῦ θὰ βασιλεύη.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ὑπὸ Π. ΣΠΗΛΙΩΠΟΥΛΟΥ, συνδικαλιστοῦ

Μιὰ ἐπίκαιρη ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τῆς ἑορτῆς τῆς Πρωτομαγιάς, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται κάθε χρόνο μὲ δύο μορφὲς, νομίζουν ὅτι δὲν θὰ εἶναι περιττὸ νὰ ἀποτολμηθῆ. Πρόκειται γιὰ τὴν διὰ λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ἑορτὴ τῶν ἀνθέων καὶ τὴν καθαυτὸ ἐργατικὴ ἑορτή, ποὺ γίνεται μὲ μεγάλες συγκεντρώσεις τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τὴν κήρυξη ἀπεργειῶν καὶ τὴ δημόσια προβολὴ διαφόρων τους αἰτημάτων.

Ἡ πρώτη, ἡ ἑορτὴ τῶν ἀνθέων δηλαδή, ἔχει τὴν καταγωγή της στὴν ἀρχαιότητα. Ὁ Μάϊος μήνας ἦταν μήνας ἱερὸς γιὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες. Ἦταν ἀφιερωμένος στὴ Δήμητρα, στὴ θεὰ γῆς ἐπειδὴ ἐπίστευαν ὅτι αὐτὴ ἔφερνε κάθε χρόνο τὴν ἄνοιξη. Γι' αὐτὸ κάθε πρώτη τοῦ Μάη ἐλάμβαναν χώρα λαϊκὲς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ποικίλης μορφῆς. Οἱ ἑορταστικὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις πέρασαν στοὺς Ρωμαίους, ποὺ καὶ αὐτοὶ ἐὰρταζαν ἐπίσης μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια τὴν Πρωτομαγιά. Τὴν πρωτομαγιὰ οἱ διάφοροι αὐτοκράτορες ἐλευθέρωναν σκλάβους, αἰχμαλώτους καὶ φυλακισμένους. Συγχρόνως οἱ δυσαρεστημένοι ἐργάτες, χειρωνακτες καὶ μερομαματιάρηδες, ποὺ ἤθελαν αὔξηση τοῦ μισθοῦ τους, τὴν ζητοῦσαν ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὰ ἀφεντικά τους. Ἂν δὲν τοὺς τὴν ἔδιδαν εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπεργήσουν τὴν ἑπομένην.

Σ' αὐτὰ λοιπὸν τὰ γεγονότα φαίνεται νὰ ἔχῃ τὴν πηγή της καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν λουλουδιῶν καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ δεύτερη ἐκδήλωση τῆς Πρωτομαγιᾶς, ἡ πανεργατικὴ ἑορτή, ὅπως τὴν ξέρουμε σήμερα, ἔχει ἀλλοῦ δέβαια τὴν ἱστορική της ἀρχή. Στὰ 1885, τοὺς μῆνες Νοέμβριο καὶ Δεκέμβριο στὴ Βόρ. Ἀμερικὴ ἔγιναν δύο ἐργατικὰ συνέδρια. Στὰ συνέδρια αὐτὰ συζητήθηκαν τὰ διάφορα σπουδαῖα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦσαν τότε τὸ βορειοαμερικανικὸ προλεταριάτο. Τὰ ζητήματα ἦσαν κυρίως ἡ καλλιτέρευση τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ ὁ περιορισμός τῆς ἀχαλίνωτης ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐργάτη ἀπὸ τὴν ἐκεῖ κεφαλαιοκρατία. Οἱ ὧρες τῆς ἐργασίας ἦσαν πάρα πολλὲς. Τὰ μερομάματα, ἦσαν μεροκάματα πείνης. Οἱ συνθῆκες ἐργασίας στὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις ἐλεεινές καὶ τρισάθλιες.

Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς συζητήσεις στὰ συνέδρια αὐτὰ πάρθηκε ἡ ἀπόφαση στὴν Πρωτομαγιὰ ποὺ θὰ ἐρχόταν τοῦ 1886 νὰ ἀπεργήσουν οἱ ἀμερικανοί ἐργάτες μὲ πρῶτο αἴτημα τὸ 8ωρο. Πράγματι, τὴν 1η Μαΐου τοῦ 1886 οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ Σικάγου ἐκήρυξαν ἀπεργία μὲ σύνθημα ὀκτὼ ὧρες δουλειά, ὀκτὼ ὧρες μόρφωση καὶ ψυχαγωγία καὶ ὀκτὼ ὧρες ἀνάπαυση. Γρήγορα ὅμως βρέθηκαν ἀντιμέτωποι μὲ τίς κάννες τῶν ὅπλων τῆς πλουτοκρατίας καὶ οἱ πρῶτοι ἀπ' αὐτοὺς ἔπεφταν στοὺς δρόμους τοῦ Σικάγου. Ἔγιναν πολλὲς συλλήψεις καὶ ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς συλληφθέντες καταδικάσθηκαν σὰν ἀναρχικοὶ σὲ θάνατο. Μετὰ ἀπὸ μιὰ σύντομη διαδικασία κρεμάστηκαν μπροστὰ στὶς φάμπρικες ποὺ δούλευαν.

Τὴν ἄλλη μέρα οἱ ἐργάτες κυκλοφόρησαν μιὰ προκήρυξη, ἡ ὁποία ἔμεινε πλέον στὴν ἱστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ ἡ ὁποία ἔγραφε μεταξύ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἐργάτες, ὁ πόλεμος τῶν τάξεων ἄρχισε. Χθὲς τουφέκισαν τοὺς ἀπεργοὺς ἐργάτες μπροστὰ στὶς φάμπρικες ποὺ εἰργάζοντο. Τὸ αἷμα τους ζητάει ἐκδίκηση.» Στὰ 1. 889 τὸ Παγκόσμιο Σοσιαλιστικὸ Συνέδριο ποὺ ἔγινε στὸ Παρίσι ἐπῆρε ἀπόφαση νὰ καθιερωθῇ ἡ 1η τοῦ Μάη σὰν ἡμέρα διεθνοῦς πάλης καὶ ἀλληλεγγύης τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἐλήφθη εἰς ἀνάμνηση τῆς ἡρωϊκῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἐργατῶν τοῦ Σικάγου, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ καθιερωθῇ ἡ 8ωρη ἐργασία.

Ἀλλὰ ἡ ἱστορία τῆς Πρωτομαγιᾶς καὶ καί στὸν τόπο μας ἔχει νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἀρκετὰ σημαντικὰ γεγονότα. Ἡ πρώτη ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ ἑωρτάσθηκε στὴν Ἀθήνα στὶς στῆλες τοῦ Ὀλυμπίου Διός στὰ 1.893 μὲ πρωτοβουλία τοῦ σοσιαλιστὴ Σταύρ. Καλλέργη. Στὰ 1.894 ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ ἑωρτάσθηκε ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τῆς Πρωτευούσης, καὶ τοῦ Πειραιᾶ στὸ παλαιὸ στάδιο. Ὀργανωτὲς ἦσαν καί τότε οἱ σοσιαλιστὲς Π. Δρακούλης καί Στ. Καλλέργης.

Σ' αὐτὴ τὴ συγκέντρωση μαζεύτηκαν πάνω ἀπό 1.000 ἐργατοϋπάλληλοι, πού τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ Ἀθήνα καί ὁ Πειραιᾶς εἶχαν μερικὲς χιλιάδες κατοίκων.

Σ' αὐτὴν ἐμίλησαν οἱ Δρακούλης, Καλλέργης καί ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς Εὐάγγ. Μαρκαντωνάτος. Τέλος ἐξεδόθη καί σχετικὸ ψήφισμα ἀπευθυνόμενο πρός τὴν κυβέρνηση. Στὰ 1.903 ἑωρτάσθηκε στὴν Πάτρα ἡ Πρωτομαγιὰ μὲ πρωτοβουλία τοῦ σοσιαλιστὴ Δ. Καραμπιλιᾶ. Στὰ 1.907 τὸ ἐργατοϋπαλληλικὸ κέντρο Βόλου ἑωρτασε τὴν Πρωτομαγιὰ μὲ πρωτοβουλία τῶν σοσιαλιστῶν Σαράτση καί Ζάχου. Στὰ 1.912 στὴν Ἀθήνα, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κέντρου ἑωρτάσθηκε στό καφενεῖο Μέτς, ὅπου ἐμίλησαν οἱ σοσιαλιστὲς Ν. Γιαννιός, Μπεναρόγιας, ὁ ποιητὴς Πλευρὸς (Παπαϊωάννου) καί ὁ φοιτητὴς Παπαδημητρίου. Ἀπό τό 1.912 ἕως τὸ 1.919 δὲν ἑωρτάσθηκε ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ λόγω τῶν πολέμων. Στὰ 1.919 ἡ ΓΣΕΕ ποὺ εἶχε ἱδρυθῆ τὸν προηγούμενο χρόνο, καί μὲ καταστατικὴ διάταξη ἀνεγνώρισε τὴν πρώτη τοῦ Μαΐου σὰν ἡμέρα ἐργατικῆς ἑορτῆς καί διαμαρτυρίας, ἀπεφάσισε νά τὴν ἑορτάσῃ μὲ κήρυξη πανεργατοϋπαλληλικῆς ἀπεργίας. Ξεχωριστὴ θέση τέρνει καὶ ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ τοῦ 1.924. Ἐκεῖνο τὸ χρόνο ἔγινε μεγάλη συγκέντρωση τῶν ἐργατοϋπαλλήλων στὴν Ἀθήνα, μὲ ἀποτέλεσμα νά σημειωθοῦν συγκρούσεις διαδηλωτῶν, ἀστυνομίας καί στρατοῦ καὶ νὰ τραυματισθοῦν ἀρὲτοί. Μεταξύ τῶν τραυματισθέντων ἦταν καί ὁ ἐργάτης Ζαχαροπλαστικῆς Σ. Παρασκευαΐδης, ἐτῶν 24, ὁ ὁποῖος τὴν 3η Μαΐου ὑπέκυψε στά τραύματά του. Ἔτσι ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη τῆς Ἑλλάδος, θάφει μὲ τό αἷμα της τά πεζοδρόμια τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως καί ἐκείνη τοῦ Σικάγου.

Ἐπί δικτακτορίας 4ης Αὐγούστου ἡ πρωτομαγιὰ καθιερώθηκε σάν ἡμέρα ἀργίας καὶ ἐπῆρε τὴν μορφὴ τῆς ἑορτῆς τῶν ἀνθέων.

Μετά τὴν ἀπελευθέρωση, στά δύο πρῶτα χρόνια ἑωρτάσθηκε ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ μὲ μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις. Ἡ μιά πραγματοποιήθηκε στό στάδιο καί ἡ ἄλλη στόν Παναθηναϊκό στήν Ἀθήνα. Ἀπό τότε καί εἰς τό ἑξῆς, ὅπως ὅλοι μας γνωρίζουμε, λόγω τῶν διαδραματισθέντων γεγονότων, ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ ἑορτάζεται μὲν, ἀλλά ὄχι ὅπως τῆς ἀξίζει. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη, διασπασμένη, καί σχεδόν ἀδιάφορη στή μεγάλη της πλειοψηφία γιά τά ἰδανικά καί τά συμφέροντά της, μετέχει ὡρισμένων ἐκδηλώσεων πολύ λίγο ἱκανοποιητικῶν. Ὁ μεταπολεμικὸς ἐργατοπατερισμὸς ἔχει σβήσει τό ζῆλο τῶν ἐργαζομένων ἀκόμα καί γιά ἑορταστικὲς ἐργατικὲς παρουσίες, ἄν καί κάπως τά δύο τελευταῖα χρόνια κάποια ἀναζωπύρωση τοῦ ἐνδιαφέροντος γι' αὐτήν τήν ἑορτή ἄρχισε νά παρατηρῆται στό ἑλληνικό ἐργατικό κίνημα.

Ἄς ἐλπίσουμε λοιπόν σὲ ἕνα μεγαλοπρεπῆ καί ἀγωνιστικό ἑορτασμό πού δὲν θ' ἀργήσῃ νά γίνεται καί ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, τώρα μάλιστα πού τά τείχη μεταξύ τῶν λαῶν πέφτουν χάρις καί στήν κοινή ἀγορά καί πού τό ἀγωνιστικό, δημοκρατικό πνεῦμα τῶν ἐργοζομένων συναδέλφων μας τῆς Δύσεως ἀφ' ἑνός, καί σαφῶς ἀντεργατικὲς προθέσεις τῶν κυβερνώντων ἀφ' ἑτέρου ἔρχονται γιά νά μᾶς ἀφυπνίσουν.

Ἀκορντεὸν

CRUCIANELLI

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἁρμόνια

CRUCIANELLI

Ἠλεκτρικὰ καὶ ποδοκίνητα. Διὰ Σχολεῖα, Χορωδίας, Συνθέτας κλπ.

Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος

ΚΥΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μαιζῶνος 56 — ΠΑΤΡΑΙ — Τηλ. 39-87

3 ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΑ ΨΥΓΕΙΑ

ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

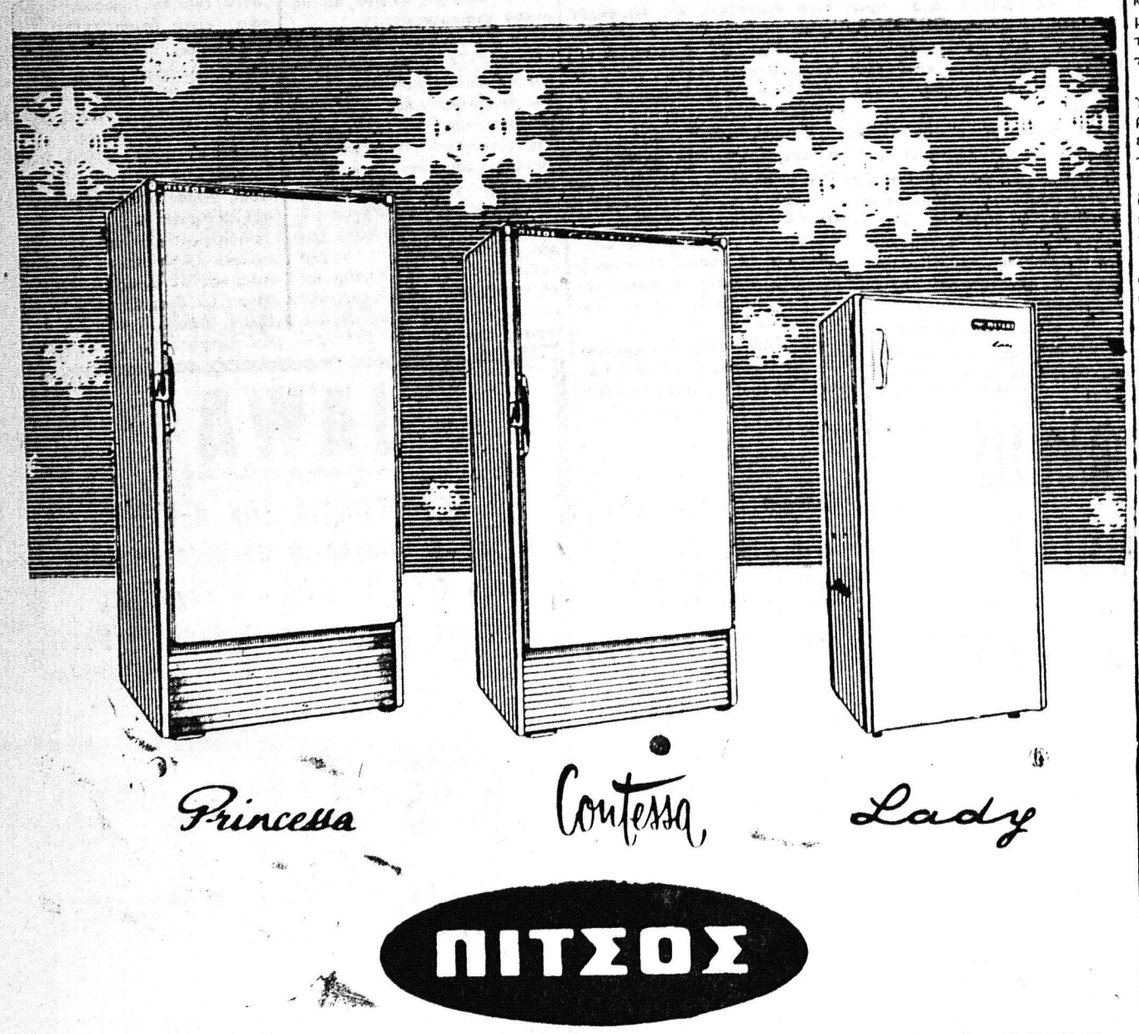

ΠΙΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1865 ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

Ἀντιπρόσωποι **ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΑΝΔΡ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ**

ΠΑΤΡΕΩΣ 9 ΤΗΛ. 39 · 88

«ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΥΡΣΟΥ» τόμοι 24 καινουργῆς, πωλεῖται. Πληροφορίαι κου. Εἰν Κούτση, Ὑψηλὰ Ἀλώνια.

ΤΟ «ΣΗΜΕΡΑ»

Ἐξεδόθη τὸ 55ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΣΗΜΕΡΑ» μὲ τὴν τακτικὴν του ὕλην καὶ μὲ ἄλλην ἀφιερωμένην εἰς τὴν 25ην Μαρτίου καὶ τὸ Πάσχα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων συνεργασιῶν, ἄρθρον τοῦ εἰδικοῦ μελετητοῦ τῶν χειρογράφων τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης κ. Θ. Ι. Κιρκασίου, ἄρθρον καθηγητοῦ κ. Τάσου Γριτσοπούλου «περὶ τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Βλαχογιάννη» τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, κ. Ἀπ. Δασκαλάκη διὰ «τὰ 159 χρόνια τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας» τοῦ Φάνη Μιχαλοπούλου διὰ «τὸ τελευταῖον Πάσχα εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν. Ἐπίσης τὰ πρῶτα ἄγνωστα ποιήματα τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ «λησμονημένα κείμενα τῶν Μπάμπη Ἀννίνου Ἀρ. Κουρτίδου, Ι. Κονδυλάκη καὶ συνεργασίαι τῶν κ. κ. Περικ. Ἐμ. Κομνηνοῦ, Ν. Ἀγγελῆ. Χρ. Ἐμ. Ἀγγελομάτη κ.λ.π.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ

ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 27

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (Ἐναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

ΑΤΕΛΙΕ ΝΥΜΦΙΚΩΝ

ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

ΤΟΥΛΑΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

6ου Συντάγματος 39

ΤΗΛΕΦ. 48—69

Νυμφικὰ ἐπ' ἐνοικίῳ καὶ παραγγελία

Ποικιλία μοδέρνων σχεδίων.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Καὶ ἐπιπροσθέτως ΔΩΡΕΑΝ παρανύμφιον πολυτελὲς κάνιστρον διὰ τὰς μπομπονιέρας.

Προτιμᾶτε μαζδιὰ τὸ συμφέρον σας.

Μία ἀκόμη προσφορὰ πρὸς τὸ Ἔθνος

ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Ἀνταπόκρισις τοῦ κ. ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν τὸ πιὸ Ἐκλεκτὸ κομμάτι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐτύγχανον τῆς μεγαλυτέρας θαλπωρῆς του.

Μὰ αἱ Ἔνοπλοι δυνάμεις δὲν εἶχον περγαμηνὰς μόνον κατὰ τὰς πολεμικὰς περιόδους. Ἔχουν τοιαύτας καὶ κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον ποὺ ἀποτελοῦν ὁρόσημα ἀναγεννήσεως στοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς Ἐθνικῆς δραστηριότητος.

Εἶναι γνωστὴ ἡ συμβολὴ τοῦ στρατοῦ μὲ τὰ πλούσια ἐπιτεύγματα στὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας.

. . Ἑκατοντάδες χιλιόμετρα ὀρεινῆς ὁδοποιΐας, ἀποστραγγίσεως ἑλωδων ἢ κατακλυζομένων χιλιάδων στρεμμάτων ἐκτάσεων, διευθετήσεως δεκάδων χειμάρρων καὶ κατασκευὴ ἑκατοντάδων μικροεγγειοβελτικῶν ἔργων εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτῶν διὰ τῶν Μ.Ο. Μ. Α.

Δὲν περιωρίσθησαν ὅμως αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις εἰς αὐτὴν μόνον τὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Προσέφερον καὶ πολλὰς ἄλλας, μὲ σημαντικωτέραν τὴν τοιαύτην τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου του.

Πλῆθος σωματικῶν, ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν Ἰδιοτήτων καλλιεργοῦνται στὸν ἔφηβον ὁπλίτην ποὺ τὸν καθιστοῦν μὲ γρανιτώδη βούλησιν, ἀκμαῖον θάρρος, πνευματικὴν εὐστροφίαν καὶ τὸ πιὸ σοβαρὸν ἱκανὸν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν πολύπλοκον ἀγῶνα τῆς ζωῆς διὰ τῆς ἐκμαθήσεως γνώσεων χρησίμων στὰ διάφορα Ἰδιωτικὰ Ἐπαγγέλματα.

Ὅλαι ὅμως αἱ ἀνωτέρω γνώσεις θὰ ἦσαν μονομερεῖς γιὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὁλοκληρωμένης, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, προσωπικότητος Ἔπρεπε νὰ εἶχε συντελεσθῇ καὶ μιὰ ἄλλη ἐκπαίδευσις ποὺ παρεῖχε τὶς στοιχειώδεις γνώσεις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Οὐδενὸς πρέπει νὰ διαφεύγῃ τῆς ἀντιλήψεως, ὅτι ἡ κατοχὴ καὶ ἡ ἐκ τοῦ συμμοριτοπολέμου ἀνώμαλος περίοδος ἀπεμάκρυνε ἕνα μεγάλο ποσοστὸν ὑποχρέων πρὸς φοίτησιν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Ἀποτελέσματα τούτου ἦτο ν' αὐξηθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἀγραμμάτων στὴ χώρα μας, ποὺ μὲ ἀγῶνες εἶχεν ἔλθη σ' ἐπιτρεπτὸν ἐπίπεδον.

Ἡ ἀγραμματοσύνη εἶναι στίγμα πλέον διὰ τὸν Πολιτισμὸν.. Ἡ Πατρίδα μας γιὰ τὸν περιορισμό της ἂν ὄχι ἐξάλειψιν, ἵδρυσε σ' ὅλες τὶς ρουσιαζόντων ἐλάχιστον ποσοστὸν, σχολεῖα ἀγραμμάτων περιοχές, μέχρι καὶ αὐτὸν παδί' ἐνήλικας.

Τ' ἀποτελέσματα ὑπῆρθαν εὐνοϊκά, πλὴν ὅμως ἕνα ποσοστὸν καὶ πάλιν ἐξέφευγεν τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως.

Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις κατεχόμεναι πάντοτε ἀπὸ μιὰ ὠκεάνειον ἀγάπην πρὸς τὸν λαόν, παιδιά τοῦ ὁποίου καὶ εἶναι, ἀνέλαβον δι' ἑαυτὰς τὴν μόρφωσιν τοῦ πιὸ πάνω ποσοστοῦ, διότι διὰ τοῦ συστήματος τῆς καθολικῆς στρατολογίας κανένας δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφύγῃ τὴν στράτευσίν του.

Ἔτσι διὰ διαταγῆς τοῦ Γ. Ε. Σ. συνεκροτήθη εἰς ἅπαντα τὰ Κέντρα ἐκπαιδεύσεως νεοσυλλέκτων, Ε.Κ.Σ. καὶ μονάδας ἐκστρατείας, προκαλύψεως καὶ ἐσωτερικοῦ ἀνά ἕνα σχολεῖον ἀγραμμάτων ὁπλιτῶν περιλαμβάνον ἕνα ἢ περισσότερα τμήματα ἀναλόγως τοῦ παρουσιαζομένου ἀριθμοῦ ὅστις δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μεγαλύτερος τῶν 30 δι, ἕκαστον τούτων.

Ὡς ἀγράμματοι χαρακτηρίζονται 1) οἱ ἀναλφάβητοι καὶ 2) οἱ στερούμενοι ἐνδεικτικοῦ Γ΄ τάξεως οἵτινες πρέπει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς τὸν στρατὸν θητείας των νὰ ἐκμάθωσιν ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας ἁπλὰς πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν.

Ἡ ἔναρξις τοῦ σχολείου καθωρίσθη ἡ 2α ἀπὸ τῆς κατατάξεως των ἑβδομὰς καὶ ὡς ὧραι διδασκαλίας τ' ἀπογεύματα Τετάρτης καὶ Σαββάτου μετὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν καὶ καθαριότητα.

Διὰ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν σχολείων χρησιμοποιοῦνται οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς στρατεύσιμοι δημοδιδάσκαλοι, καθηγηταὶ ἢ φοιτηταὶ φιλολογίας.

Τὸ Γ.Ε.Σ. διὰ τὴν συντονισμένην ἐκπαίδευσιν ἐξέδωκεν διάφορα βοηθήματα ὡς τὸ «ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ» περιέχουν θέματα προσκειμένα πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ὁπλίτου καὶ ἐφωδίασε μὲ χάρτα καὶ ἄλλο ὑλικὸν τὶς κυριώτερες μονάδες.

Ἐκ παραλλήλου ἐπέτρεψεν διὰ κάθε ἀπαιτηθησομένην ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων ἀνάγκην νὰ προκληθοῦν διαταγαὶ καλύψεως τούτων ἐκ τῶν ἐκτάκτων των πόρων.

ΒΑΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Α. ΓΚΟΦΑΣ